

“เจ้าจะแสวงหาเราและพบเรา
เมื่อเจ้าแสวงหาเรา ด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า”

จะรู้จักพระเจ้าได้อย่างไร

How To Know God

จะรู้จักพระเจ้าได้อย่างไร

อับราฮัมได้ชื่อว่าเป็น “สหายของพระเจ้า” เพราะการเชื่อฟังและยอมทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า คุณเองก็สามารถที่จะรู้จักพระเจ้า และรับประสบการณ์ความเมตตา สันติสุขและพระพรของพระองค์ได้เช่นกัน การรู้จักพระเจ้าโดยการยอมเชื่อฟังในพระองค์อย่างแท้จริงเป็นประสบการณ์ที่สำคัญที่สุดในชีวิต นับเป็นสิ่งวิเศษสุดที่พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์ต่อผู้ที่แสวงหาพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจ

ขอพระเจ้าทรงประทานความเข้าใจให้คุณเมื่อคุณเรียนรู้ข้อพระคำที่คัดตอนจากพระคัมภีร์เหล่านี้ พระเจ้าทรงคลไคลใจคนของพระเจ้าให้เขียนพระคำเหล่านี้ และคุ้มครองรักษาจากการพยายามทำลายล้างของซาตานได้อย่างน่าอัศจรรย์

ทรงเป็นพระเจ้าที่เที่ยงแท้แต่องค์เดียว

1

(เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4.5) “พระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายเป็นพระเจ้าเดียว พวกท่านจงรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจ และสิ้นสุดกำลังของท่าน”

(อิสยาห์ 45:18) เพราะพระเจ้าผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ (พระองค์คือพระเจ้า) ผู้ทรงปั้นแผ่นดินโลกและทำมันไว้ พระองค์ทรงสถาปนามันไว้ พระองค์มิได้ทรงสร้างมันไว้ให้ยุ่งเหยิง พระองค์ทรงปั้นไวให้มีคนอาศัย” ตรัสดังนั้น “เราคือพระเจ้าและไม่มีอื่นใดอีก”

(1พงศ์กษัตริย์ 8:60) “เพื่อบรรดาชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก จะทราบว่พระเจ้าเยโฮวาห์นั้นเป็นพระเจ้าไม่มีองค์อื่นเลย”

2

พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณาและเมตตา

(สดุดี 103:8,11) พระเจ้าทรงพระกรุณาและมีพระคุณ ทรงกริ้วช้าและอูมด้วยความรักมั่นคง เพราะว่าฟ้าสวรรค์สูงเหนือแผ่นดินเท่าใด ความรักมั่นคงของพระองค์ที่มีต่อบรรดาคนที่เกรงกลัวพระองค์ก็ใหญ่ยิ่งเท่านั้น

(สดุดี 103:17ก, 18ข) แต่ความรักมั่นคงของพระเจ้านั้นดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาลต่อผู้ที่ยำเกรงพระองค์... และระลึกอยู่ที่จะกระทำตามข้อบังคับของพระองค์

(มีคาห์ 7:18) ใครเล่าจะเป็นพระเจ้าเสมอเหมือนพระองค์ผู้ทรงยกโทษ... เพราะว่าพระองค์ทรงพอพระทัยในความรักมั่นคง

พระเจ้าทรงรักคุณ

3

(เยเรมีย์ 31:3) พระเจ้าทรงปรากฏแก่เขาจากที่ไกล ตรัสว่า “เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ เพราะฉะนั้น เราจึงมีความรักมั่นคงต่อเจ้าสืบไป”

(เยเรมีย์ 29:11) พระเจ้าตรัสว่าเพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับเจ้าเป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทุกข์ภาพ เพื่อจะให้อนาคตและความหวังใจแก่เจ้า

(มาลาคีย์ 1:2ก) พระเจ้าตรัสว่า “เราได้รักเจ้าทั้งหลาย”

(สดุดี 103:13) บิดาสงสารบุตรของตนฉันใดพระเจ้าทรงสงสารบรรดาคนที่ยำเกรงพระองค์ฉันนั้น

4 สิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตคือการรู้จักพระเจ้า

(ดาเนียล 11:32ข) แต่ประชาชนผู้รู้จักพระเจ้าของเขาทั้งหลายจะยึดมั่นและปฏิบัติงาน

(เยเรมีย์ 9:24) “แต่ให้ผู้อวดอวดในสิ่งนี้คือ ในการที่เขาเข้าใจและรู้จักเราว่าเรา คือ พระเจ้าทรงสำแดงความรักมั่นคง ความยุติธรรม และความชอบธรรมในโลก เพราะว่าเราพอใจในสิ่งเหล่านี้ พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ”

(สดุดี 119:2) ผู้ที่รักษาบรรดาพระโอวาทของพระองค์ก็เป็นสุข คือผู้ที่แสวงหาพระองค์ด้วยหัวใจ

(สดุดี 42:1) กวางกระเลื่อกระสนหาลำธารที่มีน้ำไหลฉันใด ข้าแต่พระองค์ จิตวิญญาณของข้าพระองค์ กระเลื่อกระสนหาลำธารพระองค์ฉันนั้น

การดำเนินชีวิตโดยไม่พึ่งพาพระเจ้าเป็น สิ่งอันตรายอย่างใหญ่หลวง

5

(2พงศาวดาร 15:2ข) พระเจ้าทรงสถิตกับท่านทั้งหลาย ต่อเมื่อท่านทั้งหลาย
อยู่กับพระองค์ถ้าท่านทั้งหลายแสวงหาพระองค์ท่านก็จะพบพระองค์ แต่ถ้าท่าน
ทั้งหลายทอดทิ้งพระองค์ พระองค์จะทรงทอดทิ้งท่านทั้งหลาย

(เยเรมีย์ 17:9) จิตใจก็เป็นตัวล่อลวงเหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด มันเสื่อมทราม
อย่างเลวร้ายทีเดียว ผู้ใดจะรู้จักใจนั้นเล่า

(สุภาษิต 16:25) มีทางหนึ่งซึ่งคนเราคิดว่าถูก แต่มันสิ้นสุดที่ทางของความ
มรณา

(ยอห์น 15:6) ถ้าผู้ใดมิได้เข้าสนิทอยู่ในเรา ผู้นั้นก็ต้องถูกตัดทิ้งเสียเหมือน
แขนง แล้วก็เหี่ยวแห้งไป และถูกเก็บเอาไปเผาไฟ

6 เราต้องแสวงหาพระเจ้าจึงจะรู้จักกับพระองค์ได้

(เยเรมีย์ 29:13) เจ้าจะแสวงหาเราและพบเรา เมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า

(สุภาษิต 2:4-5) ถ้าเจ้าแสวงปัญญาคูดหาเงิน และเสาะหาปัญญาอย่างหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้นั้นแหละ เจ้าจะเข้าใจความยำเกรงพระเจ้าและพบความรู้ของพระเจ้า

(มัทธิว 7:7) จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิด ให้แก่ท่าน

(ฮีบรู 11:6) แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่พักพิงพระทัยของพระเจาก็ไม่ได้เลย เพราะว่าผู้ที่จะมาเฝ้าพระเจ้าได้นั้นต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่แสวงหาพระองค์

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เรามาหาพระองค์ 7

(2พงศาวดาร 30:9ข) เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงพระเมตตา และพระกรุณาถ้าท่านกลับมาหาพระองค์ พระองค์จะไม่ทรงหันพระพักตร์ไปจากท่าน

(สดุดี 86:5) ข้าแต่พระองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะพระองค์ประเสริฐและทรงพร้อมที่จะประทานอภัยอุ้มด้วยความรักมั่นคงต่อบรรดาผู้ร้องทูลพระองค์

(ยากอบ 4:8ก) ท่านทั้งหลายจงเข้าใกล้พระเจ้า และพระองค์จะเสด็จมากใกล้ท่าน

(สดุดี 145:18) พระเจ้าทรงสถิตใกล้ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ด้วยใจจริง

พระเจ้าทรงบริสุทธิ์

(อพยพ 15:11) ข้าแต่พระเจ้าในบรรดาพระทั้งปวง องค์ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์เล่า องค์ไหนจะเหมือนพระองค์ผู้ทรงประกอบด้วยความบริสุทธิ์และนำเกรงขามเนื่องด้วยพระราชกิจอันรุ่งเรือง และอัศจรรย์ที่พระองค์กระทำ

(1ซามูเอล 2:2ก) “ไม่มีผู้ใดบริสุทธิ์ดังพระเจ้า ไม่มีผู้ใดนอกเหนือพระเจ้า”

(โยบ 34:10ข) เมินเสียเถิดที่พระเจ้าจะทรงกระทำความอธรรม และที่องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะทรงกระทำผิด

(อิสยาห์ 6:3ข) “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระเจ้าจอมโยธาแผ่นดินโลก ทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์”

(อิสยาห์ 57:15ก) องค์ผู้สูงเด่น คือ ผู้อยู่ในนิรันดรกาล ผู้ทรงพระนามว่าบริสุทธิ์ ตรัสดังนั้นว่า “เราอยู่ในที่สูงและบริสุทธิ์”

คนของพระเจ้าต้องมีชีวิตที่บริสุทธิ์

9

(ยากอบ 2:19-20,1:22) ท่านเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นหนึ่งในนั้นก็คืออยู่แล้ว แม้พวกปีศาจก็เชื่อและกลัวจนตัวสั่น แน่ละคน โจรคนขโมย ท่านต้องการให้พิสูจน์หรือว่าความเชื่อที่ไม่ประพฤติตามนั้นไร้ผลแต่ท่านทั้งหลายจงเป็นคนที่ไม่ประพฤติตามพระวจนะนั้น ไม่ใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟังเท่านั้นซึ่งเป็นการลวงตนเอง

(สุภาษิต 15:9) ทางของคนชั่วร้ายเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า แต่พระองค์ทรงรักบุคคลผู้ตามติดความชอบธรรม

(ฮีบรู 12:14) จงอดสำห้ที่จะอยู่อย่างสงบกับคนทั้งหลาย และอดสำห้ที่จะได้ใจบริสุทธิ์ซึ่งถ้าใจไม่บริสุทธิ์ก็จะไม่มีผู้ใดได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย

(อาโมส 5:14ก) จงแสวงหาความดี อย่าแสวงหาความชั่ว เพื่อเจ้าจะดำรงชีวิตได้ พระเจ้าจอมโยธาจึงทรงสถิตกับเจ้า

พระบัญชาของพระเจ้า

(*มีคาห์ 6:8ข*) และพระเจ้าทรงพระประสงค์อะไรจากเจ้า นอกจากให้กระทำความยุติธรรมและรักสักการณา และดำเนินชีวิตด้วยความถ่อมใจไปกับพระเจ้าของเจ้า

(*เลวีนิติ 19:2ข*) เจ้าทั้งหลายต้องบริสุทธิ์เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้าผู้บริสุทธิ์

(*ลูกา 10:27ข*) “จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้า ด้วยสุดกำลังและสิ้นสุดความคิดของเจ้า และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”

(*มาระโก 10:19*) ท่านรู้จักพระบัญญัติแล้วซึ่งว่า “อย่าฆ่าคน อย่าล่วงประเวณีผู้เมียเขา อย่าลักทรัพย์ อย่าเป็นพยานเท็จ อย่าฉ้อเขา จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน”

สิ่งที่พระเจ้าเกลียด

11

(สุภาษิต 6:16-19) มีหกสิ่งที่พระเจ้าทรงเกลียด มีเจ็ดสิ่งซึ่งเป็นที่น่าเกลียด น่าชังสำหรับพระองค์ ตายโส ลินมุสา และมีมือที่ทำโลหิตไร้ผิดให้ตก จิตใจที่คิดแผนงานโหดร้าย เท้าซึ่งรีบวิ่งไปสู่ความชั่ว พยานเท็จซึ่งหายใจออกเป็นคำมุสา และคนผู้หว่านความแตกร้าวมกกลางพวกพี่น้อง

(อิสยาห์ 61:8ก) เพราะเราคือพระเจ้ารักความยุติธรรม เราเกลียดการโจรกรรมและความผิด

(วิวรณ์ 21:8) “แต่คนขลาด คนไม่เชื่อ คนที่น่าเกลียดน่าชัง คนที่ฆ่ามนุษย์ คนล่วงประเวณี คนใช้เวทมนต์ คนไหว้รูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พูดมุสานั้น มรดกของเขาอยู่ที่ในบึงไฟ และก้ามะถันที่กำลงใหม่อยู่นั้น นั่นคือความตายครั้งที่สอง”

(มาลาคี 2:15ข, 16ก) “อย่าคิดอุบายชั่วในใจต่อกันและกัน อย่ารักคำสาบานเท็จ สิ่งเหล่านี้เราเกลียดชัง”

12 มนุษย์ล้มเหลวในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า

(ยอห์น 5:42) แต่เรารู้ว่าท่านไม่มีความรักพระเจ้าในตัวท่าน

(ยากอบ 2:10) เพราะว่าผู้ใดรักษากรมบัญญัติได้ทั้งหมด แต่ฝิดอยู่ข้อเดียว ผู้นั้นก็เป็นผู้ผิดกรรมบัญญัติทั้งหมด

(ยากอบ 4:17) เหตุฉะนั้นผู้ใดรู้ว่าอะไรเป็นความดีและไม่ได้กระทำ คนนั้นจึงมีบาป

(โรม 3:10) ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมสักคนเดียว ไม่มีเลย

(โรม 3:23) เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า

(ยอห์น 3:10ข) ผู้ใดที่มีได้ประพฤติชอบ และไม่รักพี่น้องของตน ผู้นั้นก็มิได้มาจากพระเจ้า

การกระทำของเราไม่สามารถ ทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัยได้

13

(โรม 10:2-3) ข้าพเจ้าเป็นพยานให้เขาว่ามีความกระตือรือร้นที่จะปรนนิบัติพระเจ้าแต่หาได้เป็นตามปัญญาไม่ เพราะว่าเขาไม่รู้จักความชอบธรรมที่พระเจ้าประทานให้ แต่อุตสาหะตั้งความชอบธรรมของตนขึ้น เขาจึงไม่ได้ยอมอยู่ในความชอบธรรมของพระเจ้า

(อิสยาห์ 64:6ก) ข้าพระองค์ทุกคนได้กลายเป็นเหมือนคนที่ไม่สะอาด และการกระทำอันชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งสิ้นเหมือนเสื้อผ้าที่สกปรก

(โรม 8:8) และคนที่อยู่ใต้เนื้อหนังจะเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าก็หาไม่ได้

(โรม 3:20ก) เพราะว่าในสายพระตบของพระเจ้าไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเป็นคนชอบธรรมโดยการประพฤติตามธรรมบัญญัติได้

ความบาปแยกเราออกจากพระเจ้า

(โรม 5:12) เหตุฉะนั้นเช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคนๆ เดียว และความตายก็เกิดเพราะบาปนั้น และความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษยย์ทุกคน เพราะมนุษยย์ทุกคนทำบาป

(ยากอบ 1:15) ครั้นตัณหาเกิดขึ้นแล้วก็ทำให้เกิดบาป และเมื่อบาปเจริญเต็มที่แล้วก็นำไปสู่ความตาย

(สุภาษิต 11:19) บุคคลผู้ตั้งมั่นอยู่ในความชอบธรรมจะมีชีวิตอยู่ แต่บุคคลผู้ติดตามความชั่วร้ายจะถึงความตาย

(อิสยาห์ 59:2) แต่ว่าความบาปชั่วของเจ้าทั้งหลายได้กระทำให้เกิดการแยกระหว่างเจ้ากับพระเจ้าของเจ้า และบาปของเจ้าทั้งหลายได้บังพระพักตร์ของพระองค์เสียจากเจ้า พระองค์จึงมิได้ยิน

(เอเสเคียล 18:20ก) ชีวิตที่กระทำบาป จะต้องตาย

พระพิโรธของพระเจ้าอยู่เหนือความบาป 15

(สดุดี 7:11) พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาที่ชอบธรรม และเป็นผู้ประทานคำพิพากษาทุกวัน

(นาฮูม 1:3ก) พระเจ้าทรงกริ้วซ้ำ ทรงฤทธานุภาพใหญ่ยิ่ง พระเจ้าจะไม่ทรงงอคโทยเลย

(โคโลสี 3:6) เพราะสิ่งเหล่านี้ พระอาชญาของพระเจ้ำก็จะลงมา

(โรม 1:18) เพราะว่าพระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธของพระองค์จากสวรรค์ต่อความหมิ่นประมาทพระองค์ และความชั่วร้ายทั้งมวลของมนุษย์ที่เอาความชั่วร้ายนั้นบีบบั่นความจริง

(โรม 2:9ก) ความทุกข์เวทนาจะเกิดแก่ทุกคนที่ประพฤติชั่ว

การพิพากษาจะมีมาในภายหน้า

(ฮีบรู 9:27) มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าจะตายครั้งเดียว และหลังจากนั้นก็จะมี การพิพากษา

(มัทธิว 12:36) ฝ่ายเราบอกเจ้าทั้งหลายว่า คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่งมนุษย์พูดนั้นมนุษย์จะต้องรับผิดชอบในถ้อยคำเหล่านั้นในวันพิพากษา

(ปัญญาจารย์ 12:14) ด้วยว่าพระเจ้าจะทรงเอาการงานทุกประการเข้าสู่การพิพากษาพร้อมด้วยสิ่งเร้นลับทุกอย่าง ไม่ว่าดีหรือชั่ว

(มัทธิว 13:49-50) ในเวลาสิ้นยุคก็จะเป็นอย่างนั้น พวกทูตสวรรค์จะออกมาแยกคนชั่วออกจากคนชอบธรรม แล้วจะทิ้งลงในเตาไฟอันลุกโพลง ที่นั่นจะมีการร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน

เราไม่สามารถซ่อนตัวให้พ้นจากพระเจ้าได้

17

(สุภาษิต 15:3) พระเนตรของพระเจ้าอยู่ทุกแห่งหน ทรงเฝ้าผู้คนชั่วและคนดี

(1 ซามูเอล 16:7b) “เพราะพระเจ้าทอดพระเนตรไม่เหมือนกับที่มนุษย์ดู
มนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอกแต่พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ

(เยเรมีย์ 16:17) เพราะว่าเรามองดูพฤติกรรมทั้งสิ้นของเขา จะปิดบังไว้จาก
เราไม่ได้ และบาปชั่วของเขาทั้งหลายจะซ่อนพ้นตาเราไม่ได้

(ฮีบรู 4:13) ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซ่อนไว้พ้นพระเนตรพระองค์ แต่ตรงข้ามทุก
สิ่งปรากฏแจ้งต่อพระองค์ผู้ซึ่งเราต้องสัมพันธด้วย

(โยบ 34:22) ไม่มีที่มืดครึ้มหรือที่มืดทึบซึ่งคนชั่วจะซ่อนตัวได้

18

จำเป็นที่เราจะต้องหันกลับจากความบาป

(*ลูกา 13:3*) เราบอกท่านทั้งหลายว่า มิใช่แต่ถ้าท่านทั้งหลายมิได้กลับใจใหม่จะต้องพินาศเหมือนกัน

(*โยเซยา 14:2ก*) จงนำถ้อยคำมาด้วย และกลับมahaพระเจ้า จงทูลพระองค์ว่า “ขอทรงโปรดยกความผิดบาปทั้งหมด ขอทรงรับสิ่งดี”

(*เอเสเคียล 18:30ข*) จงกลับใจและหันเสียจากการกบฏทั้งสิ้นของเจ้า เกรงว่าความบาปชั่วของเจ้าจะเป็นสิ่งสะดุดให้เจ้าพินาศ

(*สุภาษิต 28:13*) บุคคลที่ซ่อนการละเมิดของตนจะไม่จำเวร แต่บุคคลที่สารภาพและทิ้งความชั่วเสียจะได้รับความกรุณา

การกลับใจใหม่นำมาซึ่งการให้อภัย

19

(1 ยอห์น 1:9) ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมก็จะทรงโปรดยกบาปของเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น

(กิจการ 3:19ก) เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงหันกลับและตั้งใจใหม่ เพื่อพระเจ้าจะทรงลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย

(เยเรมีย์ 36:3ข) “...เพื่อว่าทุกคนจะหันกลับจากทางชั่วร้ายของเขา และเพื่อเราจะอภัยโทษความผิดของเขาและบาปของเขา”

**“การกลับใจใหม่ หมายถึง การหันกลับจากความบาป
พร้อมทั้งสารภาพความบาปของเรากับพระเจ้า”**

เครื่องบูชาเพื่อการกลับคืนดีกันกับพระเจ้า

(ให้คุณและเปรียบเทียบกับหน้า 14)

(ฮีบรู 9:22) ความจริงนั้นตามพระบัญญัติถือว่า เกือบทุกสิ่งจะบริสุทธิ์ เพราะโลหิตและถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้วก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย

(อพยพ 12:5ก, 13ก) ลูกแกะของเจ้าต้องปราศจากตำหนิเป็นตัวผู้อายุไม่เกินหนึ่งขวบ, เลือดที่บ้านที่เจ้าทั้งหลายอยู่นั้น จะเป็นหมายสำคัญสำหรับเจ้า เมื่อเราเห็นเลือดนั้น เราจะผ่านเว้นเจ้าทั้งหลายไป จะไม่มีภัยพิบัติบังเกิดแก่เจ้า

(ปฐมกาล 22:7ข-8ก, 13) ลูกจึงว่า “นี่ไฟและฟืน แต่ลูกแกะสำหรับเครื่องเผาบูชาเราอยู่ที่ไหน” อับราฮัมตอบว่า “ลูกเอ๋ย พระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะสำหรับพระองค์เอง เป็นเครื่องเผาบูชา” อับราฮัมเงยหน้าขึ้นมองดู เห็นข้างหลังท่านมีแกะผู้ตัวหนึ่ง เขาของมันติดอยู่ในพุ่มไม้ที่บ อับราฮัมก็ไปจับแกะตัวนั้นมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแทนบุตรชาย

พระเยซูเป็นแกะที่พระเจ้าทรงประทานให้

21

(ยอห์น 1:29) วันรุ่งขึ้นยอห์นเห็นพระเยซูกำลังเสด็จมาทางท่าน ท่านจึงกล่าวว่า “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย”

(ฮีบรู 9:14) พระโลหิตของพระเยซูคริสต์ผู้ได้ทรงถวายพระองค์เองแด่พระเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เป็นเครื่องบูชาอันปราศจากตำหนิก็จะทรงชำระได้มากยิ่งขึ้นกว่านั้นสักเพียงใด เพื่อให้จิตใจของคนทั้งหมดมุ่นในการประพาศที่นำไปสู่ความตาย หันไปรับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

(1เปโตร 1:18ก, 19) ท่านรู้ว่าพระองค์ได้ทรงไถ่ท่านทั้งหลายออกจากการประพาศอันหาสาระมิได้... มิใช่ไถ่ไว้ด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายได้ เช่น เงินและทอง แต่ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตประเสริฐของพระคริสต์ ดังเลือดลูกแกะที่ปราศจากตำหนิหรือจุดด่าง

22 การไถ่เป็นมาโดยการเตรียมการของพระเจ้าเท่านั้น

(โรม 3:24-25ก) แต่พระเจ้าทรงพระกรุณาให้เขาเป็นผู้ชอบธรรม โดยไม่คิดมูลค่า โดยที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่เขาให้พ้นบาปแล้ว พระเจ้าได้ทรงตั้งพระเยซูไว้ให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวพระอาชญาโดยพระโลหิตของพระองค์ โดยความเชื่อจึงได้ผล

(กิจการ 4:12) “ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า”

(เอเฟซัส 1:7) ในพระเยซูนั้นเราได้รับการไถ่บาปโดยพระโลหิตของพระองค์ คือได้รับการอภัยโทษบาปของเราโดยพระกรุณาอันอุดมของพระองค์

พระเยซูทรงมาบังเกิดแล้ว

23

(ลูกา 1:26-38) พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์มาหามารีย์ในเมืองนาซาเร็ธแคว้นกาลิลีและกล่าวแก่เธอว่า “...มารีย์เอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะเธอเป็นที่พระเจ้าทรงโปรดปรานแล้ว คุณเกิด เธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย จงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า เยชู...” บุตรนั้นจะเป็นใหญ่และจะทรงเรียกว่าเป็นบุตรของพระเจ้าสูงสุด พระเจ้าจะประทานพระที่นั่งของดาวิดบรรพบุรุษของท่านให้แก่ท่าน และจะครอบครองวงศ์พันธุ์ของยาโคบสืบไปเป็นนิตย์ และแผ่นดินของท่านจะไม่รู้จักสิ้นสุดเลย “...พระวิญญูณบริสุทธีจะเสด็จลงมาบนเธอ และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะปกเธอ เหตุฉะนั้นบุตรที่จะเกิดมานั้นจะได้เรียกว่าวิสุทธี และเรียกว่าพระบุตรของพระเจ้า...” “...ส่วนมารีย์จึงทูลว่า คุณเกิด ข้าพเจ้าเป็นทาสีของพระเป็นเจ้า ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเป็นไปตามคำของท่าน แล้วทูตสวรรค์นั้นก็จึงจากเธอไป”

องค์พระเยซูคือผู้ใด

(ฟิลิปปี 2:5ข-8) พระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสภาพของพระเจ้ามิได้ทรงถือว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่จะต้องยึดถือ แต่ได้กลับทรงสละและรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ และเมื่อทรงปรากฏพระองค์ในสภาพมนุษย์แล้ว พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลงยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณากระทั่งความมรณาที่กางเขน

(ยอห์น 10:30,36) “เรากับพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ท่านทั้งหลายจะกล่าวหาท่านที่พระบิดาได้ทรงตั้งไว้ และทรงใช้เข้ามาในโลกว่า “ท่านกล่าวคำหมิ่นประมาทพระเจ้า” เพราะเราได้กล่าวว่า “เราเป็นบุตรของพระเจ้า” อย่างนั้นหรือ

องค์พระเยซูคือผู้ใด

25

(โคโลสี 2:9) เพราะว่าในพระองค์นั้นสภาพของพระเจ้าดำรงอยู่อย่าง
บริสุทธิ

(อิสยาห์ 9:6) ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทาน
มาให้เราและการปกครองจะอยู่ที่บ่าของท่าน และท่านจะเรียกนามของท่านว่า
“ที่ปรึกษามหัศจรรย์ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์พระบิดานิรันดร์ องค์สันติราช”

(ยอห์น 8:58) พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า เราดำรง
อยู่ก่อนอับราฮัมเกิด”

พระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า

(2ปีโตร 1:21) เพราะว่าคำของผู้เผยพระวจนะนั้นไม่ได้มาจากความคิดในจิตใจของมนุษย์แต่มนุษย์ได้กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้า ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงคลอใจเขา

(ลูกา 1:70,77) ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ตั้งแต่โบราณ โดยปากของผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์ เพื่อให้ชนชาติของพระองค์มีความรู้ถึงความรอดที่มาทางการทรงยกบาปของเขา

(2ทิโมธี 3:16) พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการคลอใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม

พระเยซูทรงเป็นพระวาตะของพระเจ้า

27

(ยอห์น 1:1, 14ก) ในปฐมกาลพระวาตะดำรงอยู่และพระวาตะทรงสถิตอยู่กับพระเจ้า และพระวาตะทรงเป็นพระเจ้า พระวาตะได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ และทรงอยู่ท่ามกลางเรา

(2โครินธ์ 4:6) เพราะว่าพระเจ้าองค์นั้นผู้ได้ตรัสสั่งให้แสงสว่างออกมา จากความมืดได้ทรงส่องสว่างเข้ามาในจิตใจของเรา เพื่อให้เรามีแสงสว่างแห่งความรู้ถึงพระสิริของพระเจ้าปรากฏในพระพักตร์ของพระคริสต์

(วิวรณ์ 19:13) พระองค์ทรงฉลองพระองค์ที่จุ่มเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ พระวาตะของพระเจ้า

พระวอนะคำของพระเจ้าเปรียบเสมือน...

(โยบ 23:12ข) ข้าตีราคาพระวอนะแห่งพระ โยชู^๑ของพระองค์สูงกว่า
เจตนาของข้า

(มัทธิว 4:4ข) “มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหา^๑มิได้ แต่บำรุงด้วย
พระวอนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระ โยชู^๑ของพระเจ้า”

(สดุดี 119:105) พระวอนะของพระองค์เป็น โคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์
และเป็นความสว่างแก่^๑มรรคาของข้าพระองค์

(สดุดี 119:130) การคลี^๑คลายพระวอนะของพระองค์ให้ความสว่าง ทั้งให้
ความเข้าใจแก่^๑คนรู้น้อย

พระวาทะของพระเจ้า

29

บอกถึงเรื่องขององค์พระเยซูคริสต์

(ยอห์น 5:39,46) ท่านทั้งหลายคั่นคูในพระคัมภีร์ เพราะท่านคิดว่าในนั้นมี
ชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานให้แก่เรา ถ้าท่านทั้งหลายเชื่อ โมเสส
ท่านทั้งหลายก็คงจะเชื่อเราเพราะ โมเสสได้เขียนกล่าวถึงเรา

(ลูกา 24:27) พระองค์จึงทรงอธิบายพระคัมภีร์ที่เล็งถึงพระองค์ทุกข้อให้เขา
ฟังเริ่มต้นตั้งแต่โมเสส และบรรดาผู้เผยพระวาทะ

30 พระวอนะคำของพระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลง

(สดุดี 119:89) ข้าแต่พระเจ้า พระวอนะของพระองค์หนักแน่นอยู่ในสวรรค์เป็นนิตย์

(สดุดี 119:160) สาระสำคัญแห่งพระวอนะของพระองค์คือความจริง และกฎหมายอันชอบธรรมของพระองค์ทุกข้อดำรงอยู่เป็นนิตย์

(อิสยาห์ 40:8) หญ้านั้นก็เหี่ยวแห้ง ดอกไม้นั้นก็ร่วงโรยไป แต่พระวอนะของพระเจ้าของเราจะยั่งยืนอยู่เป็นนิตย์

(มัทธิว 5:18ข) ตราบใดที่ฟ้าและดินดำรงอยู่ แม้อักษรหนึ่งหรือขีดๆ หนึ่งก็จะไม่สูญไปจากธรรมบัญญัติจนกว่าสิ่งที่จะต้องเกิด ได้เกิดขึ้นแล้ว

(สุภาษิต 13:13ก) บุคคลผู้ดูหมิ่นพระวอนะ นำการทำลายมาถึงตนเอง

การสิ้นพระชนม์ของพระเยซู

31

ทำให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จ

(*มัทธิว 26:53-54*) ท่านคิดว่าเราจะขอพระบิดาของเราไม่ได้หรือ และในครุ่เดียวพระองค์จะประทานทูตสวรรค์แก่เราว่าสิบสองกอง แต่ถ้าเช่นนั้นพระคัมภีร์ที่ว่าจำจะต้องเป็นอย่างนี้ จะสำเร็จได้อย่างไร

(*กิจการ 3:18*) แต่ว่าเหตุการณ์เหล่านั้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงประกาศไว้ล่วงหน้า โดยปากของผู้เผยพระวจนะทั้งหลายว่า พระคริสต์ของพระองค์ต้องทนทุกข์ทรมาน พระองค์ทรงให้สำเร็จตามนั้น

(*กิจการ 2:23*) พระเยซูนี้ ทรงถูกมอบไว้ตามที่พระเจ้าได้ทรงดำริแน่นอนล่วงหน้าไว้ก่อนท่านทั้งหลายได้ให้คนอธรรมจับพระองค์ไปตั้งที่กางเขนและประหารชีวิตเสีย

32 พยานรู้เห็นถึงการสิ้นพระชนม์ขององค์พระเยซูคริสต์

(มาระโก 15:27-28) เขาเอาโจรสองคนตรึงไว้พร้อมกับพระองค์ ข้างวาคนหนึ่งข้างซ้ายคนหนึ่ง ต้องสำเร็จตามพระคำภีร์ที่ว่า “ท่านถูกนับเข้ากับคนล่วงเกิน”

(ยอห์น 19:32-37) ดังนั้น พวกทหารจึงมาทูลขอของคนที่หนึ่ง และขาของอีกคนหนึ่งที่ถูกตรึงอยู่กับพระองค์ แต่เมื่อเขามาถึงพระเยซูและเห็นว่า พระองค์สิ้นพระชนม์แล้ว เขาก็มิได้ทูลขอของพระองค์ แต่ทหารคนหนึ่งเอาทวนแทงที่สีข้างของพระองค์ และโลหิตกับน้ำก็ไหลออกมาทันที คนนั้นที่เห็นก็เป็นพยาน และคำพยานของเขาก็เป็นความจริง และเขาก็รู้ว่าเขาพูดความจริง เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อ เพราะสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น เพื่อให้เป็นจริงตามข้อพระธรรมอีกข้อหนึ่งว่า “พวกเขาจะมองดูพระองค์ผู้ที่เขาได้แทง”

พระเยซูทรงชนะความตายแล้ว

33

(กิจการ 2:24,32) พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้พระองค์คืนพระชนม์ ด้วยทรงกำจัดความเจ็บปวดแห่งความตายเสีย เพราะว่าความตายจะครอบงำพระองค์ไว้ไม่ได้ พระเยซูนี้พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้คืนพระชนม์แล้ว ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพยานในข้อนี้

(วิวรณ์ 1:18) และเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่นี้แน่ะ เราก็ยังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ และเราถือลูกกุญแจแห่งความตายและแห่งแดนคนตาย

(โรม 6:9ข) ความตายหาครอบงำพระองค์ต่อไปไม่

เราต้องทำอะไรกับองค์พระเยซูบ้าง

(วิวรณ์ 3:20) นี่แน่ะ เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตูเราจะเข้าไปหาผู้นั้น และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา

(โรม 10:9) คือถ้าทำยจะรับด้วยปากของท่านว่า พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและเชื่อในจิตใจว่าพระเจ้าได้ทรงชুবพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตายท่านจะรอด

(กิจการ 16:31) เปาโลกับสิลาจึงกล่าวว่า “จงเชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้า และท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย”

(ยอห์น 16:24,20:22ข) “จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม”

โดยทางพระเยซูคริสต์เราจึงมีชีวิตใหม่

35

(1ยอห์น 5:11-12) และพยานหลักฐานนั้นก็คือว่า พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานชีวิตนิรันดร์ให้เราทั้งหลาย และชีวิตนี้มีอยู่ในพระบุตรของพระองค์ ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต ผู้ที่ไม่มีพระบุตร ก็ไม่มีชีวิต

(2โครินธ์ 5:17) เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้วสิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่วงไปนี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น

(1เปโตร 1:23) ท่านทั้งหลายได้บังเกิดใหม่แล้ว ไม่ใช่จากพันธุ์มด แต่จากพันธุ์อมตะ คือด้วยพระวาทะของพระเจ้าอันทรงชีวิตและดำรงอยู่

(1เปโตร 2:2) เช่นเดียวกับทารกแรกเกิด จงประารถน่าน้ำนมฝ่ายวิญญาณอันบริสุทธิ์เพื่อ โดยน่านมนี้จะทำให้ท่านทั้งหลายเจริญขึ้นสู่ความรอด

36 พระเจ้าทรงเป็นบิดาแห่งชนชาติของพระองค์

(สดุดี 68:5) พระเจ้าในที่ประทับบริสุทธิ์ของพระองค์ ทรงเป็นพระบิดาของคนกำพร้าและทรงเป็นผู้ป้องกันหญิงม่าย

(โยเซยา 1:10ข) และในสถานที่ซึ่งทรงกล่าวแก่เขาว่า “เจ้าทั้งหลายไม่ใช่ประชากรของเรา” ก็จะกล่าวแก่เขาว่า “เจ้าเป็นบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

(2โครินธ์ 6:17-18) “เราจึงจะรับพวกเจ้าทั้งหลาย เราจะเป็นดังบิดาของพระเจ้า และพวกเจ้าจะเป็นบุตรชายบุตรหญิงของเรา” พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นได้ตรัสดังนั้น

(โรม 8:14) เพราะว่าวิญญาณของพระเจ้าทรงนำผู้ใด ผู้นั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า

โดยทรงพระเยซูเราจึงรู้ว่าพระเจ้าเป็นดังบิดาของเรา 37

(กาลาเทีย 3:26, 4:4ข,5ข) พระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา... เพื่อให้เราได้รับฐานะเป็นบุตรและเพราะท่านเป็นบุตรของพระเจ้า แล้วพระองค์จึงทรงใช้พระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระองค์เข้ามาในใจของเรา ร้องว่า “อาบา” คือ พระบิดาเหตุฉะนั้น โดยพระเจ้า ท่านจึงไม่ใช่ทาสอีกต่อไป แต่เป็นบุตร และถ้าเป็นบุตรแล้ว ท่านก็เป็นทายาท เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้าโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์

(ยอห์น 1:12) แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า

(1ยอห์น 2:1ข) และถ้าผู้ใดทำบาป เราก็มียุติโทษผู้ทูลของพระบิดาเพื่อเรา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเที่ยงธรรมนั้น

(เอเฟซัส 2:18) เพราะว่าพระองค์ทรงทำให้เราทั้งสองพวกมีโอกาสเข้าเฝ้าพระบิดาโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน

พระเยซูคริสต์ทรงนำความรัก

สันติสุขและความชื่นชมยินดีมาให้

(*1ยอห์น 4:8,16ข*) ผู้ที่ไม่รักก็ไม่รู้จักพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก, พระเจ้าทรงเป็นความรัก และผู้ใดที่อยู่ในความรักก็อยู่ในพระเจ้า และพระเจ้าก็ทรงสถิตอยู่ในผู้นั้น

(*ยอห์น 13:35*) ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ว่า เจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา

(*กาลาเทีย 5:22ก*) ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้น คือความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข

(*โรม 5:1*) เหตุฉะนั้นเมื่อเราได้เป็นคนชอบธรรมเพราะความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขในพระเจ้าทางพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

(*ฟิลิปปี 4:7*) แล้วสันติสุขแห่งพระเจ้า ซึ่งเกินความเข้าใจ จะคุ้มครอบจิตใจและความคิดของท่านไว้ในพระเยซูคริสต์

พระเยซูจะประทานชีวิตแก่ผู้ที่ติดตามพระองค์ด้วยสุดใจ 39

(โรม 8:11) ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงชุบให้พระเยซูคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรงกระทำใ้กายซึ่งต้องตายของท่านเป็นขึ้นมาใหม่ โดยเดชแห่งพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย

(1โครินธ์ 6:14) พระเจ้าได้ทรงชุบให้องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นขึ้นมาใหม่ และพระองค์จะทรงชุบให้เราทั้งหลายเป็นขึ้นมาใหม่โดยฤทธิ์เดชของพระองค์

(ยอห์น 6:40) เพราะนั้นแหละเป็นพระประสงค์ของพระบิดาของเรา ที่จะให้ทุกคนที่เห็นพระบุตร และวางใจในพระบุตร ได้มีชีวิตนิรันดร์ และเราจะให้ผู้นั้นฟื้นขึ้นมาในวันสุดท้าย

40

อย่าปฏิเสธความรอดอันยิ่งใหญ่เลย

(ยอห์น 12:48) ถ้าผู้ใดไม่ยอมรับเราและไม่รับคำของเรา ผู้นั้นจะมีสิ่งหนึ่งพิพากษาเขา คำที่เราได้กล่าวแล้วนั้นแหละจะพิพากษาเขาในวันสุดท้าย

(ยอห์น 8:24) “เราบอกท่านทั้งหลายว่าท่านจะตายเพราะบาปของท่าน เพราะว่าถ้าท่านมิได้เชื่อว่าเราเป็นผู้นั้น ท่านจะต้องตายในการบาปของตัว”

(ฮีบรู 2:3ก) ดังนั้นถ้าเราละเลยความรอดอันยิ่งใหญ่แล้ว เราจะรอดพ้นไปอย่างไรได้

(ยอห์น 3:36ข) ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะไม่ได้เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา

องค์พระเยซูคริสต์จะทรงพิพากษาเราทุกคน

41

(ยอห์น 5:22-23) เพราะว่าพระบิดามีได้ทรงพิพากษาผู้ใด แต่พระองค์ได้ทรงมอบการพิพากษาทั้งสิ้นไว้กับพระบุตรเพื่อคนทั้งปวงจะได้ถวายเกียรติแด่พระบุตรเหมือนที่เราถวายเกียรติแด่พระบิดา ผู้ใดไม่ถวายเกียรติแด่พระบุตรผู้นั้นก็ไม่ถวายเกียรติแด่พระบิดาผู้ทรงใช้พระบุตรมา

(2โครินธ์ 5:10) เพราะว่าจำเป็นที่เราทุกคนจะต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์ของพระคริสต์เพื่อทุกคนจะได้รับสมกับการที่ได้ประพฤติในร่างกายนี้ แล้วแต่จะดีหรือชั่ว

(โรม 2:16) ในวันที่พระเจ้าทรงพิพากษาความลับของมนุษย์โดยพระเยซูคริสต์

ไม่ใช่ทุกคนที่ติดตามองค์พระเยซูคริสต์ จะเป็นของพระองค์

(*ทิตัส 1:16ก*) เขาแสดงตัวว่ารู้จักพระเจ้า แต่ว่าการกระทำของเขา เขาก็ปฏิเสธพระองค์

(*โรม 8:9ข*) ผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์

(*มัทธิว 15:8*) “ประชาชนนี้ให้เกียรติเราแต่ปาก ใจของเขาห่างไกลจากเรา”

(*มัทธิว 23:28*) “เจ้าทั้งหลายก็เป็นอย่างนั้นแหละ ภายนอกแลดูเหมือนว่าเป็นคนชอบธรรม แต่ภายในเต็มไปด้วยความเท็จเทียมและอธรรม”

สาวกที่แท้จริงขององค์พระเยซูคริสต์

43

ต้องเชื่อฟังพระองค์

(1ยอห์น 2:3) เราจะมั่นใจได้ว่าเรากู้กับพระองค์โดยข้อนี้ คือถ้าเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์

(โรม 8:10,13) และถ้าพระคริสต์อยู่ในท่านทั้งหลายแล้ว ถึงแม้ว่าร่างกายของท่านจะตายไปเพราะบาป แต่วิญญาณจิตของท่านก็จะดำรงอยู่เพราะความชอบธรรม เพราะว่าถ้าท่านทั้งหลายดำเนินชีวิตตามฝ่ายเนื้อหนังแล้วท่านจะต้องตาย แต่ถ้าโดยฝ่ายพระวิญญาณ ท่านได้ทำลายการของฝ่ายกายเสีย ท่านก็จะดำรงชีวิตได้

(2ทิโมธี 2:19ข) “ให้ทุกคนซึ่งออกพระนามขององค์พระเป็นเจ้าละทิ้งความชั่วเสีย”

44 โลกเกลียดชังผู้ที่ติดตามองค์พระเยซูคริสต์

(ยอห์น 15:18-19) “ถ้าโลกนี้เกลียดชังท่านทั้งหลาย ก็จงรู้ว่าโลกได้เกลียดชังเราก่อน ถ้าท่านทั้งหลายเป็นของโลก โลกก็จะรักท่านซึ่งเป็นของโลก แต่เพราะท่านไม่ใช่ของโลก เพราะเราได้เลือกท่านออกจากโลก เหตุฉะนั้นโลกจึงเกลียดชังท่าน

(กิจการ 14:22) เราทั้งหลายจำเป็นต้องทนความยากลำบากมากจึงจะได้เข้าไปแผ่นดินของพระเจ้า

(2ทิโมธี 3:12) แท้จริงบรรดาคนที่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกกดขี่ข่มเหง

(ยอห์น 16:33ข) “ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เพราะว่าเราได้ชนะโลกแล้ว”

พระสัญญาที่จะให้ชัยชนะ

45

(1 เปโตร 5:7) จงละความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย

(อิสยาห์ 41:10) อย่ากลัวเลยเพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าขาดเพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะหนุนกำลังเจ้า เออ เราจะช่วยเจ้า เออ เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาอันมีชัยของเรา

(ฮีบรู 13:6) เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายอาจกล่าวด้วยใจเชื่อมั่นว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า

(สดุดี 91:11) เพราะพระองค์จะรับสั่งเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ในเรื่องท่านให้ระแวดระวังท่านในทางทั้งปวงของท่าน

ชัยชนะเหนือซาตานและความบาป

(1 โครินธ์ 10:13) ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่านนอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อทรงทดลองท่านนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้

(2 ทิโมธี 2:22) ดังนั้นท่านจงหลีกเลี่ยงเสียจากราคะตัณหาของคนหนุ่ม และจงใฝ่ในทางธรรม ในความเชื่อ ความรัก และสันติสุข ร่วมกับผู้ที่ออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยใจบริสุทธิ์

(ยากอบ 4:7) เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงน้อมใจยอมฟังพระเจ้า จงต่อสู้กับมารและมันจะหนีท่านไป

เป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า

(สดุดี 27:8, 62:8) พระองค์ตรัสแล้วว่า “จงหาหน้าของเรา” จิตใจของข้าพระองค์ทูลพระองค์ว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์แสวงพระพักตร์ของพระองค์” ประชาชนเอ๋ย จงวางใจในพระองค์ตลอดเวลา จงระบายความในใจของท่านต่อพระองค์ พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยของเรา

(1ทธะโลนิกา 5:17-18) จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์ เพื่อท่านทั้งหลาย

(ยอห์น 15:7) ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะขอสิ่งใด ซึ่งท่านปรารถนา ก็จะได้สิ่งนั้น

จงเตรียมตัวให้พร้อม

เพราะพระเยซูกำลังจะเสด็จมาในไม่ช้า

(2โครินธ์ 7:1) คุณก่อนท่านที่รัก เมื่อเรามีพระสัญญาเช่นนี้แล้ว ให้เราชำระตัวเราให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของเนื้อหนังและวิญญูณจิต และจงทำให้มีความบริสุทธิ์ครบถ้วน โดยความเกรงกลัวพระเจ้า

(ยากอบ 5:8-9) ท่านทั้งหลายก็จงอดทนเช่นนั้นเหมือนกัน จงตั้งอกตั้งใจให้ดี เพราะใกล้จะถึงเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาแล้ว พี่น้องทั้งหลาย จงอย่าบ่นว่ากันและกัน เพื่อท่านจะไม่ต้องถูกทรงพิพากษา จงคูงองค์พระผู้พิพากษาทรงประทับยืนอยู่ที่ประตูแล้ว

(ลูกา 12:40) ท่านทั้งหลายจงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมด้วย เพราะในโมงที่ท่านไม่คิดไม่ฝันนั้นบุตรมนุษย์จะเสด็จมา

จงประกอบด้วยพระวิญญูณของพระเจ้า

49

(เอเฟซัส 5:18-20) “และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงประกอบด้วยพระวิญญูณ จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงสรรเสริญ คือร้องเพลงสรรเสริญและสดุดีจากใจของท่านถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า จงขอบพระคุณพระเจ้าคือพระบิดาสำหรับสิ่งสารพัดเสมอในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา จงยอมฟังกันและกันด้วยความเคารพในพระคริสต์”

(ฟิลิปปี 2:13) เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำกิจอยู่ในท่านให้ท่านมีใจปรารถนาทั้งให้พระพฤติตามชอบพระทัยของพระองค์

(กิจการ 4:31ข) คนเหล่านั้นประกอบด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ ได้กล่าวพระวณะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ

ถ้าท่านสนใจศึกษาเพิ่มเติมในพระคำสอนของพระเจ้า
กรุณาติดต่อได้ที่ผู้จัดพิมพ์ :

**World Missionary Press, Inc.
P.O. Box 120
New Paris, IN 46553-0120 USA**

**สำหรับแจกฟรี Free – Not to be sold
HTKG – Thai – 50K - 11/05**